

8. F. t. Lov om Ligningskommissioner i Landkommunerne. (Af Wilmann, N. C. Christensen, Christian Rasmussen, Samuelsen og Stauning. Ordfører: Wilmann.) [A. Sp. 4717.]

Fremsat i *Folketinget* $27\frac{1}{2}$ (F. Sp. 4901). I Beh. $\frac{4}{4}$ (F. Sp. 6838). Henvist til Udvalg paa 11 Medlemmer (Ovesen (Form.), Nielsen-Kirkelund, Sandbæk (Skr.), Carl Hansen (Præstø A. 5. V.), Jørgen Jensen, A. Andersen, N. C. Christensen, Wilmann, K. Pedersen, Johan Knudsen, Aadal).

Lovforslaget gaar ud paa, at der til i Stedet for Sogneraadene at paaligne Skatter skal oprettes Ligningskommissioner i de Landkommuner, hvis Sogneraad herom indsende Begæring til Indenrigsministeren. — De fornødne nærmere Bestemmelser vedrørende Antallet af Kommissionens Medlemmer og Valg af disse samt angaaende Kommissionens Virksomhed fastsættes af Indenrigsministeren. Bestemmelserne gives i et Regulativ og skulle være overensstemmende med de for Ligningskommissioner i Købstæderne gældende Bestemmelser.

9. F. t. Lov om Søfolks Adgang til Deltagelse i Folketingsvalg*). (W. Neergaard (Ordfører),

*) Der er offentlig blevet fremsat den Formening, at dette Lovforslag er stridende mod Grundloven og derfor burde have været afvist af Formanden (Forretningsordenens § 21). Det er rigtigt, at Udtrykkene i Slutningsbestemmelsen i Grundlovens § 30 („fast Bopæl i et Aar i den Valgkreds eller den Stad, hvor han *opholder* sig paa den Tid, Valget foregaar“), forudsætte, at Vælgeren er personlig tilstede i Valgkredsen, men det er formentlig berettiget at sige, at fordi en Bestemmelse i Grundloven saaledes bruger et Udtryk, der gaar ud fra, hvad der altid vil være *det sædvanlige* i den paagældende Forbindelse, er der ikke derved udtalt noget bindende Grundlovsbud, og det saa meget mindre, som § 30 alene handler om *Valgretten*, medens *Valgmaaden* (hvorunder en Regel om personlig Tilstedeværelse dog afgjort maatte høre) først nævnes i § 32 (der henviser Spørgsmaal om Valgmaaden til Valgloven). Her vilde et Krav om personlig Tilstedeværelse høre hjemme, hvis det havde været Grundlovens Mening at opstille et saadant. (I Forhandlingerne paa den grundlovgivende Rigsforsamling findes intet om, at dette var Meningen). Spørgsmaalet kan naturligvis være tvivlsomt, men det er efter en ved fast Praksis fastslaet Fortolkning af Forretningsordenens anførte Bestemmelse alene de aldeles utvivlsomt grundlovsstridende Forslag, der skulle afvises. (Herom foreligger Formands-Udtalelser lige fra Rigsdagens første Tid).